

Lucie Dvořáková – Liberdová

Originální dekorace

nápady na celoroční vyrábění
z přírodnin a snadno dostupných materiálů

Originální dekorace

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.cpress.cz
www.albatrosmedia.cz

Lucie Dvořáková
Originální dekorace – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2020

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

OBSAH

Úvod	4
Materiály.	6

Jabloňové snění.	8
Květinový košík	11
Vajíčka ve veselých barvách	14
Věnc pro romantiky	17
Provázková vajíčka	21
Proutěná podkova	24
Krepová vajíčka	27
Starobylá elegance	31
Servírovací podložky z masivu	34
Svícný z barevných sklíček	38
Květinová konev.	41
Závěs se srdíčky	44
Zrcátko a věšáček	47
Kyblíček s kytíčkami.	50
Prostírání pro dva	54
Renovace podnosu	58

Efektní světýlka	61
Vřesová srdíčka	64
Podzimní girlanda a závěs	67
Nostalgický věnec.	70
Dýně jinak	73
Průsvitný podzim	76
Podzimní strašidýlko	79
Věčné dýně	84
Hvězdy z ruliček.	87
Vánoční větvíkové obaly.	90
Vánoční ozdoby z papírové role	93
Ledové lucerny	97
Šišková vločka	100
Vánoční řetěz z vykrajovátek	103
Sněhový podnos	106
Korkové ozdoby na stromeček.	109

O autore	112
--------------------	-----

Úvod

Na psaní úvodu se vždycky těším. Je to místo, kde se můžu vyjádřit, povědět třeba něco o sobě nebo o průběhu přípravy dané knihy. Prostor, kde mě můžete více poznat.

Už jste měli možnost číst leccos – co při svém tvoření prožívám, co se mi událo, co nepovedlo. Psala jsem i o tom, že ač se to mnohým nezdá, je to práce jako každá jiná. Je třeba jí věnovat čas, energii, a i když je to u mě vlastně koníček, občas se dost natrápím, než se mi povede vypořádat se se svou představou – a to jak při výrobě samotné, tak i při fotografování, což by se jistým

způsobem dalo mnohdy přirovnat k adrenalinovému sportu. Nikdy předem nevíte, co se vám při něm přihodí, dost často si říkám, že by stálo za to dokumentovat i zákulisí. Věřím, že byste se za břicho popadali, neboť fotky vznikají někdy za dosti bizarních podmínek.

Nic nového v tomhle směru tedy u mě není, žádná změna. Tvořením pořád žiji (i když žít z něho už je horší) a je to vlastně už za ta léta takový můj způsob života. Není dne, kdy bych nepřemýšlela nad tím, co z čeho vyrobím, co předělám nebo změním (kromě manžela, to by mi neprošlo), plánů mám spoustu, za jeden život je ani nestihnou realizovat. To jsem prostě já, takové věci v duchu stále řeším, probírám a přitom se na ně těším. Pořád dokola a přesně tak mě baví.

Tohle všechno samozřejmě sledují děti a občas se přirozeně ptají. Jsem ráda, že je moje práce zajímavá a s radostí odpovídám. Občas mě překvapí otázkou z jiných končin, někdy i poučí, děti mají úžasné postřehy. Tak třeba před nedávnem chtěly vědět, jaké to je být už „tááák dospělá“.

No... v první chvíli jsem se lehce usmála. Než jsem se stačila nadechnout, vzápětí dodaly, že když jsem byla mladá, byla jsem sice hezká, ale zase že teď už jsem chytřá a všechno vím...

Můj smích nabíral na intenzitě – ovšem po chvíli mě přešel. Došlo mi totiž, že otázka by se dala položit i jinak...

Ale tak i tak je dost dobrá – musela jsem uznat – schválně, zkoušeli jste si někdy odpovědět?

Já už ano – a na co jsem přišla?

Třeba, že teď už vím, co chci a co nechci. Priority jsou jasně rozdány, nedělám stresující věci a už se mi nestane, že bych trávila čas s lidmi, se kterými bych se necítila dobře.

A když už jsme u lidí v tvořivé knize... Všimli jste si někdy toho propastného rozdílu mezi kreativním a ne-kreativním člověkem?

Ten první vám nikdy neřekne, že něco nejde. Naopak, usměje se a nadšeně rozvede konverzaci na dané téma do takových výšin, o kterých jste neměli ani potuchy. Hýří nápady a vy si všimnete, jak rád se nechává unášet na vlnách fantazie. S takovým se dobře debatuje. Můžete říct cokoli, můžete mít sebehlupejší představy,

a přesto vám bude naslouchat. A nejen to. Hned začne hledat způsoby, jak je proměnit ve skutečnost. Má totiž smysl vidět věci ještě dříve, než začnou existovat.

Oproti tomu druhý typ člověka vás předem ujistí, že jakákoliv odchylka od „normálu“ nepůjde a tečka. To vše si vyslechnete daleko předtím, než stačíte cokoli vysvětlit. Ihned poté, se začne ohánět důvody, proč to prostě nikdy nemůže jít, což je oblast, kde mu paradoxně představitost jen kvete. Takové osoby mám „nejraději“, takže se v sebeobraně co nejrychleji otáčím na kramfleku a mávám z dále. Inspirací se totiž nikdy nestanou.

Přeji vám tedy setkávání pouze s těmi, kteří vás obohacují, s pozitivně smýšlejícími a naladěnými na stejnou notu. Lidi strhávající vaše vize do nížin nechte plavat, jeďte si po vlastní lajně a nedejte se ve svých plánech nikým odradit, protože jak známo, největším nepřítelem kreativity jsou vlastní pochybnosti.

A věřte mi, že tak to prostě je. Už jsem totiž dost stará na to, abych to mohla vědět.

Lucka

Materiály

Využít se dá opravdu všechno. Stačí se jen rozhlédnout kolem sebe...

Dýně

Hortenzie

Knoflíky

Konev

Korkové špunty

Košík od jahod

Kovové drátěnky

Krabice

Krepový papír

Odkory

Papírové role od
ubrusu

Papírové ruličky

Sádrový obvaz

Směs přírodnin

Staré záclony, dečky
a krajky

Šlahouny psího vína

Vistárie

Vřes

Skleničky

Smrkové šišky

Staré zavařovací sklenice

Větvičky

Vrbové pruty

Vyfouklá vajíčka

Jabloňové snění

Co budeme potřebovat:

pružné větvičky
z ovocného
stromu
(zde z jabloňe)

zahradnické
nůžky

univerzální
lepidlo (zde
Pattex wood –
odolný proti
vodě)

barevný písek

malou vázičku
nebo skleničku

tenký vázací
drátek

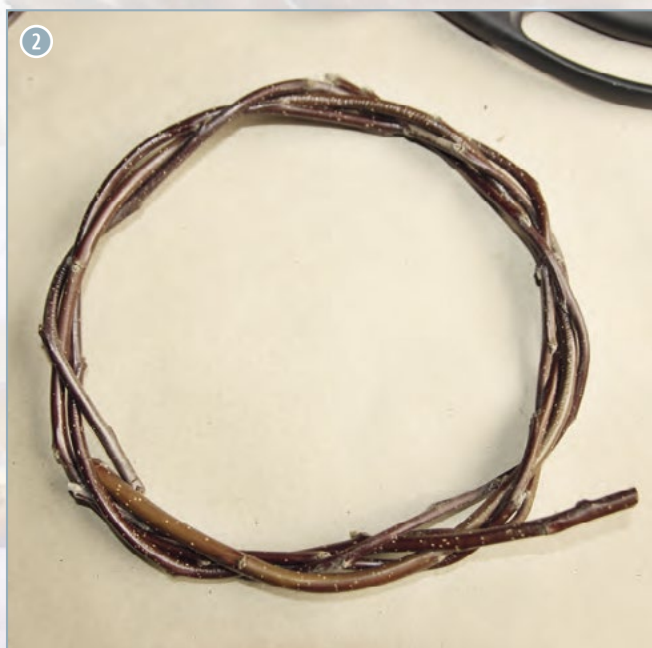
kleště

barevné stužky

živé květiny

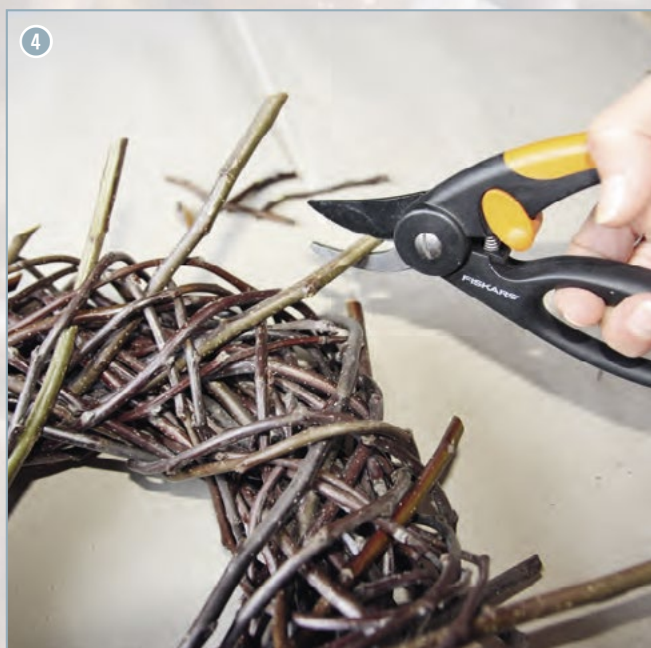
1 Zahradnickými nůžkami nastříháme co nejdelší větvičky z ovocného stromu, přitom se snažíme vybrat ty tenčí, které jsou snadno ohebné. Vytvoříme základ korpusu. Postupujeme tak, že z jedné větvičky uděláme libovolně velký kruh, přičemž její konce spojíme propletením do sebe.

2 Postupně přidáváme další větvičky. V této fázi si zvolíme přední část budoucího věnce a tu dále tvarujeme. Větvičky můžeme také zafixovat tenkým drátkem, ale není to nutné, po vysušení budou držet tvar.

3 Na takto vytvořený základ postupně namotáváme další větvičky, přitom střídáme směry. Nejen zprava doleva, ale také zevnitř ven a zvenčí dovnitř tak, aby korpus ve výsledku vypadal hezky a pruty byly rovnoměrně propletené. Jejich konce vždy zastrčíme mezi ostatní podle potřeby.

4 Některé silnější konce můžeme nechat trčet z věnce ven, pouze je nůžkami zkrátíme na potřebnou velikost, věnci to přidá na atraktivitě.

5 Konce větviček pak potřeme univerzálním lepidlem.

6 Ihned potom je posypeme barevným dekoračním pískem a vše necháme dobře zaschnout.

7 Do středu spodní části vyrobeného věnce umístíme malou vázičku nebo skleničku, kterou ke korpusu dobře připevníme tenkým drátkem tak, aby se nemohla pohnout. Nakonec do ní nalijeme vodu, ozdobíme barevnými stužkami a vložíme menší kytičky.

Květinový košík

Co budeme potřebovat:

košík od jahod

akrylové barvy

štětce

smirkový papír

širší větev

pilku na dřevo

obyčejnou tužku

nůžky

hadřík

tavicí pistoli nebo jiné vhodné lepidlo na dřevo

širší bílou stužku

bezbarvý lak

